Schani Margelies:

Nekrolog Walterja Lauberja (str. 91-93)

Le redki so ljudje, ki imajo, ne da bi se tega zavedali ali želeli, odločilen vpliv na življenja drugih.

Eden od teh ljudi je bil Walter, čigar delo ni vplivalo le name, ampak na mnoge člane moje generacije,

Spoznal sem ga pred mnogimi leti kot člana delavskega sveta pri Expressu, kjer je delala moja mama.

Številni zgledni družbeni dosežki, ki so zaznamovali to podjetje, so bili posledica Walterjeve predanosti.

Toda njegove dejavnosti v tistem času niso bile omejene le na korporativne dejavnosti; aktiven je bil tako v komunistični partiji, h kateri je čutil pripadnost, kot v sindikatih.

Že samo to bi bilo dovolj, da bi se spomnili njegovih dejavnosti, a posebej impresiven je bil duh, s katerim se je lotil teh nalog. Odlikovali so ga solidarnost, skrb za sodelavce, človečnost, prijaznost in razumevanje človeških slabosti.

Enotnost teorije in prakse je bilo zanj bistvenega pomena. "Pridigati vodo in piti vino" je bilo zanj nesprejemljivo.

Ko so ruski tanki leta 1968 na Češkoslovaškem zatrli "socializem s človeškim obrazom", je glasno spregovoril proti temu zločinu in posledično zapustil KPÖ (Komunistično partijo Avstrije).

Postal je eden prvih v sindikalnem gibanju, ki se je boril za sindikate neodvisne od strank.

¨

Schani Marguiles:

Nekrolog Waltera Laubera (str. 91-93)

Samo šačica ljudi ne zna, a možda ne želi znati da ima ključnu ulogu u životima drugih ljudi.

Jedan od takvih je bio i Walter koji je svojim djelovanjem utjecao ne samo na mene nego i na mnoge iz moje generacije.
Upoznao sam ga prije mnogo godina kao člana vijeća tvrtke Express u kojoj je radila moja majka.
Mnoge od izuzetnih društvenih pogodnosti koje su karakterizirale ovo društvo moraju se pripisati Walterovu angažmanu.
Njegove aktivnosti u to vrijeme nisu se ticale samo korporacije. Bio je aktivan kako u Komunističkoj partiji, kojoj je osjećao pripadnost, tako i u sindikatima.

Već samo prisjećanje na njegove aktivnosti bilo bi dovoljno dojmljivo, no još je dojmljivije bilo uvjerenje s kojim je pristupao svim tim aktivnostima.
Odlikovali su ga solidarnost, briga za kolege, humanost, dobrota i razumijevanje ljudskih slabosti.

Jedinstvo teorije i prakse za njega je bilo neophodno, jer „propovijedati vodu i piti vino“ bilo mu je neprihvatljivo.

Kada su ruski tenkovi u Čehoslovačkoj 1968. srušili "socijalizam s ljudskim licem", glasno je govorio protiv tog zločina i nakon toga napustio KPÖ (Komunističku partiju Austrije).

Time je postao jedan od prvih u sindikalnom pokretu koji se borio za partijski neovisne sindikate.

Pozval je k demokratizaciji in preglednosti v svojem sindikatu GPA in med zaposlenimi v gospodarskem sektorju.

Pozvao je na demokratizaciju i transparentnost u GPA (Sindikat zaposlenika u privatnom sektoru) i među zaposlenicima u poslovnom sektoru.

Mimogrede, sindikati bi si prihranili veliko težav, če bi ga poslušali, namesto, da so ga ignorirali ali omalovaževali njegovo kritiko kot škodljivo za sindikate.

Time što bi ga poslušali sindikati su mogli izbjeći mnogo problema, umjesto da su ga ignorirali ili njegove kritike karakterizirali kao razbijanje sindikata.

Bil je eden tistih kritičnih in levičarskih sindikalistov, ki so prepoznali, da je socialno pravičnost dolgoročno mogoče doseči le, če uspe preživeti v miru in zdravem okolju.
Zato je bilo spontano, da je aktivno sodeloval v mirovnem gibanju "Ostermarsch".

Bio je i jedan od onih kritičkih, lijevih sindikalista koji su shvatili da se socijalna pravda, dugoročno može postići samo ako osiguramo mirno i zdravo okruženje.
Stoga je bilo prirodno da se aktivno uključio u miroljubivi pokret Uskršnjih marševa.

Kljub odporu in nerazumevanju mnogih kolegov se je začel ukvarjati z vprašanjem jedrskih elektrarn in spoznal, da sta jedrske elektrarne in atomske bombe nevarni dvojčici.

Usprkos nerazumijevanju mnogih svojih kolega, počeo se baviti pitanjem nuklearnih elektrana i shvatio da su nuklearne elektrane i atomske bombe opasni blizanci.

Bil je pobudnik iniciative "Gewerkschafter gegen AKW" (Sindikalisti proti jedrskim elektrarnam) in med drugim se je po njegovi zaslugi takratna GE (Sindikalna enotnost, frakcija znotraj sindikalnega gibanja v Avstriji, ki je blizu komunističnim idealom, op B.R.) preusmerila v alternativno in ekološko gibanje.

Bio je pokretač inicijative "Gewerkschafter gegen AKW" (Sindikalci protiv nuklearnih elektrana). Zahvaljujući njemu došlo do preorijentacije tadašnjeg GE (Sindikalno jedinstvo/Gewerkschaftliche Einheit, unutar sindikalnog pokreta u Austriji). GE je postao frakcija bliska komunističkim idealima, a u isto vrijeme i alternativnom i ekološkom pokretu.

Vedno je bilo odprt za "novo", vendar ni vsega sprejemal nekritično. Znotraj "zelenih" je bil eden tistih, ki so vedno znova poudarjali, da so problemi delavskega sveta in socialno vprašanje izjemnega pomena.

Uvijek je bio otvoren za “novo”, ali nije sve prihvaćao nekritički.
Kao član "Zelenih" je više puta isticao da su problemi svijeta rada i socijalna pitanja od neizmjerne važnosti.

Vedno se je zavestno soočal s proti sindikalnimi težnjami, čeprav je vedel, da so bile nekatere kritike ÖGB (Avstrijske zveze sindikatov) več kot upravičene.

Uvijek se svjesno suočavao s protusindikalnim tendencijama, iako je znao da su neke kritike ÖGB-a (Austrijski sindikat) bile više nego opravdane.

Ves ta čas je bil Walter aktiven tako v GPA (sindikati privatnega sektorja) kot v GE (Sindikalna enotnost). V neštetih srečanjih v osebnih pogovorih je poskušal organizirati in spodbuditi tiste kolege, ki so začeli dvomiti o smiselnosti našega dela, ki so želeli obupati zaradi prevladujoče nevednosti v naši državi.

Bil je prepričan, da se je vredno upreti fašizmu in rasizmu, da se je vredno truditi za demokracijo in samoodločbo ljudstva.

S svojimi dejanji je dokazal, da še vedno obstajajo ljudje, ki vladajočim in etabliranim v tem svetu kažejo:
"NIKOLI ME NISTE MOGLI KUPITI ALI UTIŠATI."

Hvala mu!

O avtorju: Schani Margulies

Rojen leta 19389 v Bruslju kot sin borcev protifašističnega odpora (dr. Ide in dr. Moritza). Po vrnitvi družine na Dunaj je obiskoval osnovno in srednjo šolo do 4. triade. Sledilo je vajeništvo za montažerja za visoke napetosti, z zaključnim izpitom in eksterno maturo.
Član upravnega odbora FÖJ (Svobodne mladine Avstrije), od leta 1965 do 1969 član centralnega komiteja KPÖ, nato izključitev.

Aktiven v mirovnem gibanju "Ostermarsch" in pri "Alternativnih sindikalistih".
Sekretar ÖGB (Avstrijske zveze sindikatov) od leta 1974, član zveznega upravnega odbora ÖGB od leta 1981 do 1991.
Soustanovitelj "Sindikati proti jedrskim elektrarnam", alternativnih list in Zelene alternative.

Med leti 1991 in 1996 je bil poslanec zelenih v deželnem parlamentu na Dunaju.

Tijekom tog vremena Walter je bio aktivan i u GPA (Sindikat zaposlenika u privatnom sektoru) i GE (Sindikalno jedinstvo). U nebrojenim susretima i u osobnim razgovorima nastojao je organizirati i ohrabriti one kolege koji su počeli sumnjati u smisao našeg rada, koji su htjeli odustati zbog prevlasti neznanja u našoj zemlji.
Bio je uvjeren da se vrijedi suprotstaviti fašizmu i rasizmu, da se vrijedi zauzeti za demokraciju i samoodređenje naroda.

Svojim djelima je dokazao da još uvijek postoje ljudi koji vladajućima i etabliranim ljudima ovoga svijeta daju do znanja: „NIKAD ME NISTE USPJELI KUPITI NITI UŠUTKATI“.

Hvala mu!

O autoru: Schani Margulies

Rođen u Bruxellesu 1939. godine kao sin antifašističkih otporaša (dr. Ide i dr. Moritza). Nakon povratka obitelji u Beč pohađao je opću i građansku školu do 4. razreda. Slijedilo je naukovanje na smjeru monter za jaku struju sa završnim ispitom i maturom. U odboru FÖJ (Slobodna omladina Austrije), 1965. do 1969. član je središnjeg komiteta KPÖ (Komunistička partija Austrije). Zatim biva protjeran.
Aktivan u pokretu miroljubivih Uskršnjih marševa i "Alternativnih sindikalista". Od 1974. tajnik u ÖGB-u (Austrijski sindikat), od 1981. do 1991. član saveznog upravnog odbora ÖGB-a. Suosnivač "Unionista protiv nuklearnih elektrana", alternativnih stranaka koje su u početku djelovale samo regionalno, iz kojih je kasnije nastala nacionalna stranka Grüne Alternative (Zelena alternativa). Od 1991. do 1996. zastupnik Zelenih u Državnom saboru u Beču.

Upokojen in aktiven v Green Seniours. (Umrl 29. septembra 2015, op. B.R.):

U mirovini aktivan u Green Seniorsima (Umro 15.9.2015., op.a. B.R.).

Prevod v slovenski jezik: Irena Belšak
V sodelovanju z: Bernhard Riepl

Schani Margulies:

Nekrolog Waltera Laubera (str. 91–93)

Je jen málo lidí, kteří, aniž by věděli nebo chtěli, mají rozhodující vliv na životy druhých.

Jedním z těchto lidí byl Walter, který svým působením ovlivnil nejen mě, ale i mnohé z mé generace.

Poznal jsem ho před mnoha lety jako člena závodní rady firmy Express, kde pracovala moje matka.

Mnoho příkladných sociálních vymožeností, kterými se tato společnost vyznačovala, musí být připisováno Walterově angažovanosti.

Ale jeho tehdejší činnost se neomezovala jen na podnikové aktivity, působil jak v Komunistické straně, k níž cítil sounáležitost, tak i v odborech.

To samo o sobě by stačilo pro připomenutí jeho aktivit, ale přece jen bylo mnohem působivější to, s jakým přesvědčením se k těmto úkolům stavěl.

Charakterizovala ho solidarita, starost o kolegy, lidskost, laskavost a pochopení pro lidské slabosti.

Jednota mezi teorií a praxí byla pro něj neopomenutelná. „Kázat vodu a pít víno“ pro něj bylo nepřijatelné.

Když v roce 1968 ruské tanky rozdrtily v

Schani Margulies:

Nachruf für Walter Lauber (S.91-93)

Es gibt nur wenige Menschen, die, ohne es zu wissen oder zu wollen, das Leben anderer entscheidend prägen.

Zu diesen Menschen zählte Walter, der nicht nur mich, sondern viele meiner Generation durch sein Wirken beeinflusste.

Vor vielen Jahren lernte ich ihn als Betriebsrat der Fa. Express kennen, bei der meine Mutter beschäftigt war.

So manche vorbildliche soziale Errungenschaft, die diesen Betrieb auszeichnete, war dem Engagement Walters zuzuschreiben.

Aber sein Wirken beschränkte sich schon damals nicht nur auf seine betrieblichen Tätigkeiten, sondern er war sowohl in der Kommunistischen Partei, der er sich zugehörig fühlte, als auch in der Gewerkschaft aktiv.

Das allein wäre ausreichend, sich seiner Aktivitäten zu erinnern, doch viel beeindruckender war, mit welchem Geist er sich diesen Aufgaben stellte. Solidarität, sich Sorgen machen um seine KollegInnen, Menschlichkeit, Güte und Verständnis für menschliche Schwächen zeichneten ihn aus.

Die Einheit zwischen Theorie und Praxis war für ihn unverzichtbar. „Wasser predigen und Wein trinken“ war für ihn inakzeptabel.

Als 1968 russische Panzer „den

Československu „socialismus s lidskou tváří“, hlasitě se proti tomuto zločinu vyslovil a následně KPÖ (Komunistická strana Rakouska) opustil.

Stal se tak jedním z prvních v odborovém hnutí, kteří bojovali za odbory nezávislé na straně.

V odborové organizaci GPA (Odbory soukromých zaměstnanců) a mezi zaměstnanci obchodního sektoru naléhal na demokratizaci a transparentnost.

Odbory by si mimochodem ušetřily mnoho strastí, kdyby mu naslouchaly, místo aby ho ignorovaly, respektive očerňovaly jeho kritiku jako poškozování odborů.

Byl také jedním z těch kritických a levicových odborářů, kteří uznávali, že sociální spravedlnosti lze dlouhodobě dosáhnout pouze tehdy, pokud se podaří přežít v míru a ve zdravém životním prostředí.

Bylo proto přirozené, že se aktivně zapojil do mírového hnuti Velikonočních pochodů.

Proti odporu a nepochopení řady svých kolegů se začal zabývat otázkou jaderných elektráren a poznal, že jaderné elektrárny a atomové bomby jsou nebezpečná dvojčata.

Byl iniciátorem iniciativy „Gewerkschafter gegen AKW“ (Odboráři proti jaderným elektrárnám) a mimo jiné díky němu došlo k přeorientování tehdejší GE (Odborová jednota/Gewerkschaftliche Einheit, v rámci odborového hnutí v Rakousku jako frakce blízká komunistickým ideálům, pozn. B.R.) na alternativní a ekologické hnutí.

Vždy byl otevřený „novému“, ale nepřijímal vše nekriticky.
U „Zelených“ byl jedním z těch, kteří opakovaně poukazovali na to, že problémy

Sozialismus mit menschlichem Antlitz“ in der Tschechoslowakei niederwalzten, erhob er laut seine Stimme gegen dieses Verbrechen und konsequenterweise verließ er die KPÖ.
So wurde er einer der ersten in der Gewerkschaftsbewegung, die für die Autonomie der Gewerkschaften von der Partei kämpften.

Er urgierte in seiner Gewerkschaft, der GPA, und bei den Handelsangestellten Demokratisierung und Transparenz.

Übrigens: Die Gewerkschaften hätten sich viel Leid erspart, hätten sie auf ihn gehört, anstatt ihn zu ignorieren beziehungsweise seine Kritik als gewerkschaftsschädigend zu diffamieren.

Er war auch einer jener kritischen und linken Gewerkschafter, die erkannt hatten, dass soziale Gerechtigkeit nur dann langfristig erzielbar ist, wenn es gelingt, in Frieden und in einer heilen Umwelt zu überleben.
Daher war es selbstverständlich, dass er in der Ostermarsch- und in der Friedensbewegung aktiv beteiligt war.

Gegen den Widerstand und das Unverständnis vieler seiner Kollegen begann er sich mit der Frage der Atomkraftwerke auseinander zu setzen und erkannte, dass AKW und Atombomben gefährliche Zwillinge seien.

Er war der Initiator der Initiative „Gewerkschafter gegen AKW“ (und unter anderem ist es ihm zu verdanken, dass es auch innerhalb der seinerzeitigen GE (Gewerkschaftliche Einheit, innerhalb der Gewerkschaftsbewegung in Österreich als Fraktion kommunistischen Idealen nahestehend, Anm.B.R.) zu einer Neuorientierung auf die Alternativ- und Ökologiebewegung kam.

Er war dem „Neuen“ stets aufgeschlossen, aber er übernahm nicht alles unkritisch.
Bei den „Grünen“ war er einer derjenigen, die immer wieder darauf verwiesen, dass

pracovního světa a sociální otázky mají nesmírný význam.

Vždy vědomě čelil protiodborovým tendencím, i když věděl, že některá kritika ÖGB (Rakouský odborový svaz) byla více než oprávněná.

Během celé této doby byl Walter aktivní jak v GPA (Odbory soukromých zaměstnanců), tak v GE (Odborová jednota). V nesčetných zasedáních i v osobních rozhovorech se snažil zorganizovat a povzbudit ty kolegy, kteří začali pochybovat o smysluplnosti naší práce, kteří se chtěli vzdát vzhledem k přesile ignorance v naší zemi.

Byl přesvědčen, že stojí za to postavit se proti fašismu a rasismu, že stojí za to angažovat se pro demokracii a sebeurčení lidí.

Svým jednáním prokázal, že stále existují lidé, kteří vládnoucím a etablovaným tohoto světa dávají najevo: "NIKDY SE VÁM NEPODAŘILO MNE KOUPIT ANI UMLČET. “

Děkujeme mu!

die Probleme der Arbeitswelt und die soziale Frage von immenser Bedeutung sind.

Gewerkschaftsfeindlichen Tendenzen trat er immer wieder bewusst entgegen, auch wenn er wusste, dass so manche Kritik am ÖGB mehr als berechtigt war.

In all dieser Zeit war Walter sowohl in der GPA als auch in der GE aktiv. In unzähligen Sitzungen und in persönlichen Gesprächen versuchte er jene KollegInnen, die an der Sinnhaftigkeit unserer Tätigkeit zu zweifeln begannen, die resignieren wollten, angesichts der Übermacht des Sumpertums in unserem Land, aufzubauen und ihnen Mut zuzusprechen.

Er war überzeugt, dass es sich lohnte, gegen Faschismus und Rassismus auszutreten, dass es sich lohnte, sich für Demokratie und Selbstbestimmung der Menschen zu engagieren.

Mit seinem Handeln hat er bewiesen, dass es noch immer Menschen gibt, die den Herrschenden und Etablierten in dieser Welt zeigen: „MICH HABT IHR NICHT VEREINNAHMT UND MUNDTOT GEMACHT.“

Dafür danken wir ihm!

O autorovi: Schani Margulies

Narozen v Bruselu v roce 1939 jako syn protifašistických odbojářů (Dr. Ida a Dr. Moritz). Po návratu rodiny do Vídně navštěvoval obecnou a měšťanskou školu do 4. třídy. Následoval učební poměr obor montážní pracovník pro silnoproud se závěrečnou zkouškou a externí maturitou. V představenstvu FÖJ (Svobodná mládež Rakouska), 1965 až 1969 člen ústředního výboru KPÖ (Komunistická strana Rakouska). Potom vyloučení. Aktivní v mírovém hnutí Velikonočních pochodů a u „Alternativních odborářů“. Tajemník v ÖGB (Rakouský odborový svaz) od roku 1974, od roku 1981 do roku 1991 člen spolkového

Zum Autor: Schani Margulies

Geboren 1939 in Brüssel als Sohn antifaschistischer Widerstandskämpfer (Dr. Ida und Dr. Moritz). Nach Rückkehr der Familie nach Wien Besuch der Volks- und Mittelschule bis zur 4. Klasse. Anschließend Lehre als Monteur für Starkstrom mit Abschluss und Externisten-Matura. Im Vorstand der FÖJ, 1965 bis 1969 Mitglied des ZK der KPÖ.

Dann Ausschluss.
Aktiv in der Ostermarschbewegung und bei den „Alternativen GewerkschafterInnen“. Sekretär im ÖGB ab 1974, von 1981 bis 1991 ÖGB Bundesvorstandsmitglied.

představenstva ÖGB. Spoluzakladatel „Odborářů proti jaderným elektrárnám“, Alternativních stran kandidujících zpočátku jen regionálně, z nichž vznikla pak i celostátní strana Grüne Alternative (Zelená alternativa). V letech 1991 až 1996 poslanec za Zelené zemského sněmu ve Vídni. Nyní důchodce a iniciativní u Zelených seniorů (Zemřel 15.9.2015, pozn.B.R.).

Mitbegründer der Gewerkschafter gegen AKW, der Alternativen Listen und der Grünen Alternative. 1991 bis 1996 Landtagsabgeordneter der Grünen in Wien. Jetzt Pensionist und initiativ bei den Grünen SeniorInnen (Er starb am 29.9.2015 (Anm.B.R.).